

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 08/04/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II : NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT” (PHẦN TÁM)

Hòa Thượng nói: “*Người niệm Phật phải hiểu rõ tám chữ: “Phát Tâm Bồ Đề, nhất hướng chuyên niệm”*. Nếu chúng ta không hiểu tám chữ này tường tận thì công phu niệm Phật của chúng ta không thể có lực vì chúng ta vẫn bị cảnh giới chuyển. Nếu chúng ta không chuyển được cảnh giới thì chúng ta vẫn phải luân hồi trong sáu cõi”. Chúng ta là phàm phu, ở thế gian chúng ta có rất nhiều phiền não. Hàng ngày, những chuyện vô cớ, vu vơ đến với chúng ta rất nhiều, thí dụ như vợ chồng sống với nhau không hạnh phúc, con cái không nghe lời, ngỗ nghịch. Có những người, hàng ngày họ sống tùy tiện, phóng túng, khi họ gặp khổ đau, sức cùng, lực kiệt thì họ đến hỏi chúng ta là họ phải làm như thế nào để cuộc sống của họ tốt hơn. Nếu chúng ta không biết chuyển đổi cảnh giới thì ngày ngày chúng ta sẽ sống trong phiền não, chấp trước.

Nếu chúng ta dạy người mà người chịu nghe lời, làm theo lời khuyên của chúng ta thì tâm chúng ta hoan hỷ vậy thì chúng ta đã bị tâm hoan hỷ chuyển. Nếu chúng ta dạy người khác mà họ không làm theo hoặc làm ngược lại thì chúng ta phiền não vậy thì chúng ta đã bị phiền não chuyển. Ngày ngày, chúng ta đều đang bị phiền não chuyển, chúng ta chưa chuyển được cảnh giới nên công phu niệm Phật của chúng ta không có lực. Nếu chúng ta không quán chiếu thì chúng ta luôn bị phiền não, cảnh giới xoay chuyển. Những cảm xúc hoan hỷ, vui mừng cũng là phân biệt, chấp trước, phiền não.

Ngày trước, có một người ở Mỹ gọi điện thoại cho tôi, họ nói họ muốn nhận tôi là Sư phụ, khi đó họ nhất quyết lay tôi. Sau đó hai năm, họ gọi điện lại cho tôi nói, họ sẽ không làm đệ tử của tôi nữa. Người xưa nói: “*Càng cao danh vọng, càng dài gian nan*”. Tôi may mắn không chấp vào những thứ danh vọng đó. Tôi đã xóa hết những lời tán thán, ca tụng mà mọi người gửi vào Gmail của tôi. Hàng ngày, chúng ta đều tiếp xúc với những việc buồn, vui, thương, ghét giận hờn, nếu chúng ta không biết chuyển cảnh giới thì chúng ta sẽ luôn sống trong phiền não. Hòa Thượng nhắc: “*Vì sao chúng ta niệm Phật công phu không có lực? Vì sao người niệm Phật không thể vắng sanh? Vì ngày ngày chúng ta bị cảnh giới chuyển!*”. Chúng ta dùng tâm phiền não niệm Phật thì chúng ta “*đau mồm rát họng chỉ uống công*”.

Chúng ta tu pháp môn Tịnh Độ thì chúng ta phải bắt đầu từ chữ “*tịnh*”. “*Tịnh*” là thanh tịnh, không ô nhiễm. Chúng ta bị chi phối bởi hoàn cảnh thì tâm chúng ta không thể thanh tịnh. Có những người cho rằng pháp môn niệm Phật là pháp môn dành cho người

già, những người già, sống ở thôn quê ít bị ô nhiễm nên họ dễ buông bỏ. Những người có tri thức thường bị ô nhiễm nhiều nên họ muốn buông xả cũng không dễ dàng. Điều này, giống như một chiếc áo bị dính chàm thì sẽ rất khó giặt sạch.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có 30 năm ô nhiễm thì ít nhất, chúng ta phải có từng ấy thời gian để thay đổi!”**. Chúng ta có 30 năm ô nhiễm mà chúng ta muốn sự ô nhiễm hết sau 3 tháng, 3 năm hoặc 10 năm thì đó là chúng ta đã quá cưỡng cầu. Hòa Thượng nói: **“Trong suốt 36 năm, không ngày nào tôi không niệm Phật, tụng Kinh thế mà phiền não trong tôi vẫn đầy khởi!”**. Hòa Thượng là bậc đại tu hành, không một ngày nào Ngài rời pháp tòa, Ngài luôn tránh **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”** nhưng Ngài vẫn khó khắc chế phiền não. Chúng ta ngày ngày tùy thuận tập khí, phiền não thì chúng ta chắc chắn sẽ bị tập khí, phiền não chuyên.

Chúng ta có thể khắc chế được tập khí, phiền não, vấn đề là chúng ta có muốn làm, có chịu làm hay không! Dân tộc ta có khẩu hiệu: **“Trường kỳ kháng chiến nhất định thắng lợi!”**. Chúng ta phải trường kỳ đối đầu với tập khí. Nếu chúng ta không trường kỳ, chúng ta gián đoạn thì chúng ta sẽ làm lại từ đầu. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta cũng đã làm lại từ đầu rất nhiều lần. Ngay trong cuộc sống hiện sinh này, chúng ta cũng đã phải làm lại từ đầu bao nhiêu lần? Ngày trước, tôi có rất nhiều quyển sổ, sau khi tôi viết xong trang đầu, tôi thường phải xé những trang đó đi để viết lại. Đã nhiều lần chúng ta phải xé đi trang đầu để làm lại. Từ vô lượng kiếp đến nay, xương thịt của chúng ta ở đại địa này đã nhiều vô số kể, chúng ta không cần phải thương tiếc xương cốt này, chúng ta không cần phải có một nắm mồ đẹp hay đựng xương cốt trong chiếc hũ bằng vàng. Chúng ta không cần quá trân trọng nắm xương tàn này mà phụ những đồng xương tàn từ muôn kiếp trước của chúng ta. Trên Kinh nói: **“Chúng ta là kẻ ngu si, khờ dại đến đáng thương!”**.

Chúng ta nghe lời của Hòa Thượng vài trăm lần, vài ngàn lần nhưng chúng ta vẫn chưa thấm nhưng khi chúng ta nghe vài chục ngàn lần sẽ thấm! Khi nghĩ đến việc phải nghe lời của Hòa Thượng vài chục ngàn lần thì có ai thờ dài không? Nếu chúng ta vẫn thờ dài thì chúng ta đang bị chi phối bởi hoàn cảnh, bị cảnh giới xoay chuyển. Nếu chúng ta không làm chủ được cảnh giới thì chúng ta phát tâm làm việc gì thì việc đó cũng không thành, chúng ta công phu thì chúng ta cũng sẽ gặp chướng ngại.

Chúng ta hiểu được tập khí là gì thì chúng ta sẽ biết cách vượt qua. **“Tập”** là kết tập, tập hợp. **“Tập khí”** là những việc được kết tập, được lặp đi lặp lại với tần suất rất nhiều lần trong ngày, trong vô lượng kiếp đến nay. Thí dụ, từ sáng đến chiều chúng ta đã khởi lên vô số niệm tham. Chúng ta phải dùng bố thí để đối trị tập khí tham. Tần suất bố thí phải gấp hai, gấp bốn, gấp nhiều lần lần so với tần suất của tập khí tham. Hòa Thượng nói: **“Tập khí chính là thói quen, chúng ta muốn thay đổi tập khí thì chúng ta thay đổi thói quen!”**.

Sáng nay, sau khi chúng ta học xong, tôi sẽ di chuyển đến Cần Thơ, tôi đã di chuyển mất rất nhiều thời gian công sức để làm việc lợi ích chúng sanh. Trước đây, chúng ta tham vô điều kiện thì hiện tại, chúng ta phải cho đi vô điều kiện để đối trị tập khí tham. Hòa Thượng nói: **“*Chẳng qua đó là thói quen, chúng ta thay đổi thói quen là được!*”**. Chúng ta thay đổi thói quen tham bằng việc chúng ta bố thí, cho đi thật nhiều, tần suất thật lớn thì chúng ta còn kịp thay đổi tập khí tham! Chúng ta còn bao nhiêu thời gian ở cuộc đời này mà chúng ta chệnh mảng, lười biếng? Chúng ta chạy nước rút còn không kịp! Hòa Thượng nhắc: **“*Chúng ta phải tỉnh táo, dũng mãnh một cách đặc biệt!*”**.

Hàng ngày, chúng ta vẫn chệnh mảng, tôi đang nói để nhắc nhở chính mình. Chúng ta chệnh mảng chính là chúng ta vẫn để cảnh giới xoay chuyển. Chúng ta phải hiểu rõ tâm bệnh của mình để chúng ta đối trị. Chúng ta thay đổi tập khí không phải bằng cách bỏ chúng đi mà chúng ta thay thế chúng. Chúng ta tham nhiều thì chúng ta bố thí nhiều. Chúng ta sợ khó, sợ khổ thì chúng ta sẽ làm nhiều việc khó hơn, chúng ta không để mình có thời gian rảnh rỗi, chệnh mảng. Người xưa nói: **“*Chúng ta bận rộn nhưng chúng ta vẫn rút ra được thời gian rảnh để chúng ta làm việc khác*”**. Hàng ngày, chúng ta đã làm nhiều việc, chúng ta không để mình rảnh rỗi nhưng chúng ta vẫn có những khoảng thời gian rảnh chúng ta **“*tự tư tự lợi*”**, **“*tham, sân, si, mạn*”**, hưởng thụ **“*năm dục sáu trần*”**.

Nghiệp chương rất đáng sợ. Khi chúng ta gần những người sắp chết thì chúng ta sẽ thấy sợ, họ bị nghiệp dẫn nên họ làm những việc rất kỳ lạ. Thí dụ, có những người, khi họ sắp chết họ nói, họ muốn ăn thịt sống hoặc họ vẫn muốn cưới vợ. Hàng ngày, chúng ta bị nghiệp dẫn đạo. Nghiệp bao gồm nghiệp thiện, nghiệp ác, nghiệp vô ký. Nghiệp vô ký là nghiệp tạo ra từ những hành động chúng ta làm trong vô thức, không phải do tâm làm chủ. Chúng ta không làm chủ được nghiệp thì chúng ta sẽ bị nghiệp dẫn đạo. Hàng ngày, chúng ta thường không làm chủ mình, chúng ta vẫn để dục vọng sai khiến. Chúng ta không kiểm soát khởi tâm động niệm của mình thì chúng ta sẽ bị chúng kiểm soát.

Hàng ngày, mặc dù rất khó nhưng chúng ta phải tập chuyển đổi cảnh giới đến với chúng ta. Phật dạy chúng ta giữ Ngũ Giới, hành Thập Thiện là để chúng ta làm chủ, chuyển đổi tập khí của mình. Thân chúng ta quen sát, đạo, dâm; Miệng chúng ta quen nói dối, nói lười dối chiều, nói lời thêu dệt, nói lời hung ác chúng ta không làm nữa đây chính là chúng ta chuyển đổi tập khí. Ai trong chúng ta cũng có những tập khí như lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác, sợ khó, sợ khổ. Chúng ta luôn bị cảnh giới xoay chuyển, giữ chặt, nếu chúng ta không phản tỉnh, không quán chiếu thì chúng ta không thể nhận ra điều này. Chúng ta giống như quần áo đang bị vắt ở trong chiếc máy giặt, khi đó, quần áo bị cuộn chặt và xoay rất nhanh do tác động của lực ly tâm. Điều này, nếu chúng ta không quán chiếu thì chúng ta sẽ không nhận ra.

Có người hỏi Hòa Thượng, vì sao khi họ niệm Phật thì vọng tưởng khởi lên cuồn cuộn, nhưng khi họ không niệm Phật nữa thì vọng tưởng cũng không còn. Khi họ không niệm Phật, tụng Kinh, tĩnh tọa thì vọng tưởng của họ cũng nhiều như vậy nhưng họ không nhận ra, khi họ ngồi tĩnh lại thì họ mới nhận ra vọng tưởng của mình nhiều đến như thế nào! Điều này cũng giống như dòng suối, hàng ngày dòng suối vẫn đang chảy, khi chúng ta dùng hòn đá chặn dòng nước lại thì nước sẽ bắn khắp nơi. Bồ Tát Di Lặc từng nói với Phật: “*Trong một giây có bốn lần khảy móng tay, trong một lần khảy móng tay có 35 triệu ý niệm*”. Khi chúng ta niệm mười câu hay thậm chí là chúng ta niệm một câu “**A Di Đà Phật**” thì chúng ta đã không còn giữ được tâm thanh tịnh. Người xưa đề khởi niệm bốn chữ “**A Di Đà Phật**” là để khi chúng ta khởi bốn chữ này chúng ta không bị xen tạp bởi vọng tưởng.

Hòa Thượng nhắc chúng ta phải chuyển cảnh giới, chúng ta tưởng rằng chúng ta đã chuyển được cảnh giới nhưng chúng ta vẫn đang bị cảnh giới chuyển một cách mạnh mẽ. Hàng ngày, chúng ta không thể chuyển được cảnh giới thì khi chúng ta lâm chung, tập nghiệp, phiền não của nhiều đời sẽ đến. Trong cuốn “*Những tấm gương niệm Phật vãng sanh*”, tôi rất xúc động khi đọc lời dặn của một người Cha: “*Ngày bình thường, Cha ăn chay, giữ giới, niệm Phật nếu lúc Cha sắp chết mà Cha đòi ăn thịt chúng sanh thì con cứ để Cha chết đi!*”. Đây là sự xác quyết của người Cha, ông biết rằng khi lâm chung, tập khí, phiền não nhiều đời sẽ hiện bày ra nhiều cảnh giới khác nhau. Nhiều người hàng ngày tu hành, ăn chay, niệm Phật, khi họ bị bệnh khổ, các con làm thịt chúng sanh cho họ ăn, sau khi ăn thì họ không qua khỏi. Chúng ta tùy thuận tập khí, chúng ta làm việc không có lý trí thì chúng ta đã vô tình hại Cha Mẹ chúng ta đi vào tam ác đạo.

Hôm qua có người hỏi tôi, bây giờ họ thân tàn, ma đại, có cách nào để khoẻ lại không. Tôi nói, chỉ có bài thuốc là ăn trường chay, giữ giới, cách dục mới cứu được mạng của họ. Hàng ngày, chúng ta không có một phút giây nào làm chủ được cảnh giới vậy thì công phu chúng ta không thể có lực, chúng ta làm mọi việc đều vì “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Hòa Thượng nói: “**Hàng ngày, chúng ta làm theo vọng tưởng chứ chúng ta không làm theo tâm nguyện của Phật!**”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!